

Слобода

Као мала сам желела да изађем из куће и не вратим се док не зађе округла жута лопта која је мом животу давала сјај и топлоту. Али мој живот је био ограничен, био је неиспуњен. Желела сам да када одрастем, испричам својим унуцима многе приче о мом детињству, али кад се сада замислим, видим да нећу имати пуно тога да им причам. Желела сам да свој живот испуним успоменама које ћу одувек памтити. Наравно, постоје тренуци које ће ми остати урезани у сећању увек, али осећам да то није то. Желела сам да будем слободна као птица, да ми нико не говори шта смем, а шта не смем да урадим. Уместо тога, осећала сам се као птица, али птица заробљена у кавезу.

Била сам окружена бодљикавом жицом, војницима који су наш живот наводно требали да учине бољим, али то је учинило да се осећам само још горе, као да сам заробљеник у неком окрутном затвору. Ратови су учинили моју земљу оваквом. Сваки корак који направим, учини ми се тако мали. Живот је веома окрутан, али морамо га проживети најбоље што умемо, иако је понекад немогуће осећати се толико слободним да урадимо шта желимо. Како би свет био предиван када не би постојале границе између људи, држава, када би сви били као један. Али, преостаје ми само да маштам.

Суштина живота је управо бити слободан. Ситнице чине живот, какав год он био. Мале ствари дају нашем животу шаренолику ноту! Потребан је један осмех који би нам улепшао дан. Чак је довољна и једна реч. Кад год бих заклопила очи налазила бих се на пољу ливада, све око мене је било зелено, бесконачно, прелепо, и била бих срећна. Али када бих се пробудила, све би пало у воду. Након сваког пада, ја сам поново устајала и била све јача. Нисам допуштала да ме живот учини особом која нисам желела да будем. Сама сам створила своју слободу, маштала сам о "бољем сутра". Човек без слободе је по мени душа у ланцима. Зато живим сваки дан као да ми је последњи, јер ће један заиста то и бити. Суштина живота је у ризиковању, без оклевања. То је слобода!

Јелена Наћић I-1

Гимназија, Лапље Село